

Selvforplejning og selvforvaltning er et væsentligt element i AUF-strukturen, som har medvirket til bedre forhold i fængslerne.

Bl.a. på denne baggrund prioriteres indførelsen af selvforplejning i afsoningsinstitutionerne højt.

Indførelsen af selvforplejning beror alene på økonomiske og kapacitetsmæssige problemer. Under forudsætning af en uændret bevillingsmæssig situation forventes etablering af køkkenfaciliteter til selvforplejning på de sidste to afdelinger på Statsfængslet Møgelkær påbegyndt i 1997.

Etableringen af selvforplejning i Statsfængslet i Horsens og Statsfængslet på Søbysøgård er væsentlig mere omfattende og vil derfor skulle gennemføres over en årrække, men planlægningen af arbejdet i Statsfængslet i Horsens forventes påbegyndt i nær fremtid.

Spm. nr. S 232

Til arbejdsministeren (22/10 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke overvejelser der bliver lagt til grund, når et AMU-center skal afgøre, om der skal påbegyndes undervisning i et nyt fag, i forhold til om den pågældende undervisning allerede foregår i den private sektor?«

Begrundelse

Der er sket en meget kraftig udvidelse af, hvilke fag (emneområder) der undervises i på AMU-centrene. Ofte sker det med de bedste intentioner om at yde en lokal virksomhed service i form af uddannelse af dens medarbejdere til løsning af bestemte opgaver. Men der findes jo en verden uden for AMU-centrene, hvor private kursusudbydere mister deres kundegrundlag, når AMU-centrene med offentlig finansiering kan tilbyde kurser til under markedspris. Derfor må der jo foregå en proces på AMU-centrene forud for, at man beslutter sig for at optage nye fag-/emneområder på kursusprogrammet. I den proces må der vel indgå overvejelser om, hvorvidt samme behov kan blive tilfredsstillet hos private kursusudbydere, og om AMU-centrets kunder derfor skal henvises dertil, fremfor at man blot opretter de nye kurser.

Svar (1/11 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil først kort forklare hvordan reglerne er for udbud af kompetencegivende Arbejdsmarkedsuddannelser (AMU) for at illustrere de overvejelser, der indgår i forbindelse med godkendelse til at udbyde AMU.

Såvel AMU-centre som Erhvervsskoler og andre offentlige og halvoffentlige uddannelsesinstitutioner samt private kursusudbydere er omfattet af de samme betingelser til kvalitet og den samme vurdering af behov for udbud ved behandling af ansøgninger om godkendelse til at udbyde AMU.

For at dække uddannelsesbehovet inden for AMU er der godkendt ca. 2.300 kompetencegivende AMU-uddannelser, som udbydes af AMU-centre, Erhvervsskoler og andre udbydere herunder private. Det er i reglerne om udbud forudsat, at alle udbydere af AMU-uddannelser skal have en konkret godkendelse til udbud af en uddannelse. Der kan kun ydes statstilskud til uddannelsessteder for gennemførsel af kompetencegivende AMU-uddannelser, som de har opnået godkendelse til. Godkendelse gives af Arbejdsmarkedsstyrelsen efter indstilling fra Erhvervsområdeudvalgene (der nedlægges 1. januar 1997) og Uddannelsesrådet.

Ved den seneste ændring af AMU-loven L 102 med ikrafttræden den 1. januar 1997 blev forholdet til andre kursusudbydere end AMU-centre og Erhvervsskoler præciseret gennem fastsættelse af en bestemmelse i loven om, at der ikke må gives godkendelse til udbud af kompetencegivende arbejdsmarkedsuddannelser, hvis det pågældende uddannelsesbehov allerede imødekommes på anden vis uanset ansøgeren. I bemærkningerne hertil står der, at både Uddannelsesrådet og arbejdsministeren i henholdsvis indstillinger og godkendelser naturligvis skal være tilbageholdende med godkendelse i det omfang arbejdsmarkedets behov for de pågældende kvalifikationer allerede opfyldes gennem udbud af kurser, der ikke modtager offentlig støtte.

Som opfølgning på lovændringen er der udarbejdet et regelsæt i bekendtgørelse nr. 622 af 28. juni 1996 om arbejdsmarkedsuddannelsernes indhold m.v., der præciserer de nærmere betingelser, der skal indgå i det samlede konkrete skøn ved behandling af en ansøgning om udbud.